

Warszawa, 7 października 1933 r.

2

URZĄD PATENTOWY



A44f 11/10

## RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 18460.

Kl. ~~3C, 11/02~~

A/B Novitas  
(Stockholm Szwecja).

3C, 11/10

### Podwiązki do pończoch, skarpetek i t. d.

Zgłoszono 3 września 1931 r.

Udzielono 23 maja 1933 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy podwiazki do pończoch, skarpetek i t. d., składającej się z kabłączka i przesuwnego w nim przytrzymywacza pończochy lub innego przedmiotu, który jest zaciskany pomiędzy wspomnianym kabłączkiem i przytrzymywaczem. W znanych podwiazkach tego rodzaju na końcu przytrzymywacza umocowany jest guzik, którego zwężoną szyjkę wkłada się w kabłąk i w ten sposób zaciska pończochę. Guzik ten jest niewygodny przy noszeniu podwiazki, ponieważ ubranie naciska z zewnątrz na ten guzik, co drażni skórę i wywołuje na niej ranki.

W podwiazce według wynalazku guzik ten (względnie inna tego rodzaju część zamocowująca) został usunięty, natomiast stosuje się cienki na całej swej długości

przytrzymywacz, wykonany w postaci tarczki, dzięki czemu nawet w razie nacisku ubrania na przytrzymywacz, ten ostatni nie może wywoływać podrażnienia ani uszkodzeń ciała.

Koniec tego przytrzymywacza zaopatrzonej jest w tarczowe, płaskie usztywnienie, leżące w jego płaszczyźnie. Tarcza ta może posiadać tę samą grubość co i grzbietnik, albo też może być od niego nieco grubsza. Ponieważ tarczę, która pociąga za sobą materiał, przesuwają się przez kabłączek podwiazki, przeto materiał podlega naprężaniu dookoła brzegu tarczy i zostaje tak zacisnięty w kabłączku, że nie daje się już przesunąć.

Końcową część przytrzymywacza można usztywnić w rozmaity sposób, np. przez

wyłożenie jej cienką blaszką, albo też przez specjalne spreparowanie jej, np. przez zanurzenie jej w roztworze celulozoidu lub podobnego materiału. Cały przytrzymywacz może być także wykonany z materiału sprężynującego, dającego się nieco sprężać, a więc pozwalającego na zginanie przytrzymywacza i przewlekanie go przez kabłąk, ale zarazem odznaczającego się dostateczną sztywnością. Do powyższych zalet podwiązki według wynalazku należy zaliczyć jeszcze łatwość jej wykonania, taniość oraz łatwość manipulowania nią.

Przykład wykonania wynalazku jest przedstawiony na rysunku w dwukrotnym powiększeniu, przyczem fig. 1 przedstawia podwiązkę w widoku z przodu, fig. 2 — w widoku z boku, fig. 3 wyjaśnia sposób zaciskania materiału, fig. 4 przedstawia podwiązkę z zaciśniętym brzegiem materiału w widoku z boku, fig. 5 — widok z przodu podwiązki według fig. 4, fig. 6 — odmianę wykonania końcowej części przytrzymywacza.

Kabłączek 1 wykonany jest w danym przykładzie z jednego kawałka drutu. Górna część tego kabłączka jest widełkowata, dolna zaś stanowi kolisty pierścień 3, przez który przesuwają się usztywnione końce przytrzymywacza 5 pończochy, z którymi stykają się od góry i od dołu zwężone części kabłączka. Przytrzymywacz 5 wykonany jest z kawałka taśmy, umocowanej na poprzeczce 8, znajdującej się między ramionami kabłączka. Koniec 6 tego przytrzymywacza wykonany jest w postaci cienkiej blaszki i, będąc usztywniony np. przez okucie lub w inny sposób, stanowi właściwy przytrzymywacz pończochy. Blaszke tę ze względu na pożądaną gładkość powierzchni i brzegów, można pokryć odpowiednią powłoką. Jeżeli przytrzymywacz pokryty jest bezpośrednio powłoką np. z celulozoidu, to powleczonej części otrzymuje się samą konieczną sztywność, a zarazem gładkość i zaokrąglenie na brze-

gach. Usztywnionemu końcowi 6 nadaje się odpowiednio do otworu kabłąka 3 kształt kolisty. Właściwy przytrzymywacz 6 winien być znacznie szerszy od zwężonej części kabłączka 1. Fig. 3 i 4 wyjaśniają, w jaki sposób manipuluje się przytrzymywaczem 6, w celu przetknięcia go przez kabłączek, a tem samem w celu zamocowania pończochy. Przed przesunięciem końca 6 przez kabłączek między przytrzymywacz i kabłączek wprowadza się materiał 7, zaznaczony na rysunku linią pełną. Przy takiej konstrukcji podwiązki materiał 7 otacza przytrzymywacz 6, który, przyciskany do kabłączka 1, utrzymuje doskonale pończochę lub inny przedmiot. Tego rodzaju zaciśnięcie materiału 7 wyjaśniają fig. 4 i 5. W celu zabezpieczenia zaciśnięcia można brzegowi części usztywnionej nadać kształt falisty (fig. 6) lub inny, nieregularny.

#### Zastrzeżenia patentowe.

1. Podwiązka do pończoch, skarpetek i t. d., składająca się z kabłączka i przesuwanego w nim przytrzymywacza zaciskowego, znamienna tem, że koniec (6) przytrzymywacza (5) posiada płaskie, tarczowe usztywnienie, znajdujące się w płaszczyźnie przytrzymywacza.

2. Podwiązka według zastrz. 1, znamienna tem, że końcową część przytrzymywacza stanowi sztywna tarcza.

3. Podwiązka według zastrz. 1, znamienna tem, że przytrzymywacz jest usztywniony zapomocą okucia z blachy lub podobnego materiału, pokrywającego jego koniec.

4. Podwiązka według zastrz. 1, znamienna tem, że przytrzymywacz, w celu usztywnienia go jest nasycony roztworem celulozoidu lub podobnego materiału, lub też w inny sposób jest powleczonej tego rodzaju materiałami.

5. Podwiązka według zastrz. 1, zna-

mienna tem, że usztywniona część (6) przytrzymywacza jest szersza od zwężenia na końcu kabłąka.

6. Podwiązka według zastrz. 1, znamienna tem, że brzeg usztywnionego końca (6) przytrzymywacza posiada kształt falisty lub inny, nieregularny.

7. Podwiązka według zastrz. 1, znamienna tem, że cały przytrzymywacz jest wykonany z materiału sztywnego, lecz dającego się ścisnąć i sprężynującego.

8. Podwiązka według zastrz. 1, znamienna tem, że kabłączek wykonany jest z jednego kawałka drutu, przyczem pewna jego część tworzy między ramionami kabłąka poprzeczkę, do której przymocowany jest przytrzymywacz.

A/B Novitas.

Zastępca: M. Skrzypkowski,  
rzecznik patentowy.

